

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Beskyttelsesrum, der må betragtes som den vigtigste enkelte foranstaltning til redning af menneskeliv inden for det samlede civilforsvar, kan opdeles i:

A. *Sikringsrum* (private beskyttelsesrum).

B. *Offentlige beskyttelsesrum*.

Landets samlede beskyttelsesrumskapacitet pr. 1. april 1974 omfatter ca. 2.369.100 pladser:

Sikringsrum ca. 2.115.530 pladser.

Offentlige beskyttelsesrum ca. 253.570 pladser.

De offentlige beskyttelsesrum er fordelt på:

Betondækningsgrave ca. 194.100 pladser.

Kombinerede offentlige beskyttelsesrum ca.

59.470 pladser.

Dækningsprocenten for befolkningen i civilforsvarsområderne, der i 1962 androg 27, var i 1974 66, medens 15 pct. af befolkningen uden for civilforsvarsområderne var dækket.

De eksisterende *betondækningsgrave*, der er fritliggende beskyttelsesrum, opførtes i årene 1944-45 og atter i 1951 under indtryk af Koreakrigen.

Kombinerede offentlige beskyttelsesrum er blevet indrettet i forbindelse med nybyggeri, hvorved man opnåede, at de tillige kan anvendes til fredsmæssige formål, f. eks. garager, parkering, lagre, gangtunneler m. v. I forbindelse med en i 1972 foretaget gennemgang af mulighederne for at begrænse udgifterne inden for civilforsvarets område blev det besluttet, at der ikke længere skulle søges tilvejebragt bevillingsmæssig hjemmel til at yde tilskud til kombinerede offentlige beskyttelsesrum, hvilket betød, at en i øvrigt hensigtsmæssig kombination af fredsmæssig og krigsmæssig anvendelse måtte opgives.

I det følgende vil der blive givet en kort redegørelse for gældende ret med hensyn til *sikringsrum*. Man henleder i øvrigt opmærksomheden på, at sikringsrumsproblematikken senest har været drøftet i Folketinget den 22. november 1974 ved 1. behandlingen af et af Fremskridtspartiets folketingsgruppe den 25. oktober 1974 forelagt forslag til lov om ændring af lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger (Folketingets forhandlinger 1974-75, sp. 2157 ff). Man henviser endvidere til indenrigsministerens svar i Folketingets spørgetid den 13. februar 1974 på et af folketingsmand Leif Glensgaard stillet spørgsmål (Folketingets forhandlinger 1973-

74, sp. 2149 ff) og til indenrigsministerens svar i Folketingets spørgetid den 5. november 1969 på et af fru Dagmar Andreasen stillet spørgsmål (Folketingets forhandlinger 1969-70, sp. 939 ff).

1. Retsgrundlaget.

De gældende bestemmelser om indretning af sikringsrum indeholdes i kap. 2 i lov nr. 253 af 27. maj 1950 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger samt i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 135 af 21. april 1975 om udførelse af sikringsrum.

Medens loven hovedsageligt giver regler om sikringsrumspligtens udstrækning i relation til bygningers beliggenhed og art, indeholder bekendtgørelsen detaljerede regler for de tekniske krav til de enkelte sikringsrums udførelse og indretning.

Loven baserer sikringsrumspligten på en geografisk differentiering, idet loven (§ 6) som hovedregel kræver sikringsrum indrettet i alle bygninger, der opføres i et *civilforsvarsområde*, samt i sådanne byer og bymæssige bebyggelser, der efter indenrigsministerens bestemmelse i denne henseende sidestilles med civilforsvarsområder.

Der stilles dog ikke krav om indretning af sikringsrum i

- a) én- og to-familiehuse,
- b) bygninger, der indeholder både bolig for én husstand og virksomhed med ikke over 5 beskæftigede,
- c) bygninger, hvor der ikke indrettes bolig og ikke påregnes beskæftiget mere end 10 personer samtidig.

Dog skal der uden hensyn til antallet af beskæftigede indrettes sikringsrum i enhver bygning, der påregnes benyttet til teater, biograf, restaurations-, udstillings- og forlystelseslokale, lokale til afholdelse af møder, forsamlinger o. lign.

Uden for *civilforsvarsområderne* m. v. skal sikringsrum — såfremt dispensation ikke er givet, jfr. nedenfor — indrettes i:

- a) bygninger, hvor i alt mindst 25 personer påregnes beskæftiget, og som ikke benyttes til land-, have- eller skovbrug,
- b) institutionsbyggeri (for syge, børn og gamle), beregnet til ophold for mindst 25 personer, herunder personalet.